

"AMERIŠKA DOMOVINA"AMERICAN HOME
SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER
(JAMES DEBEVEC, Editor)8117 St. Clair Ave. Cleveland 3, Ohio.
Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:
Za Ameriko in Kanado na leto \$6.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.50.
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.50. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$4.00.
Za Ameriko in Kanado, četrt leta \$2.00. Za Cleveland, po pošti, četrt leta \$2.25.
Za Cleveland in Euclid, celo leto \$6.50, pol leta \$3.50.
četrt leta \$2.00.
Posamezna številka 3 cente

SUBSCRIPTION RATES:
United States and Canada, \$6.50 per year. Cleveland, by mail, \$7.50 per year.
U. S. and Canada, \$3.50 for 6 months. Cleveland, by mail, \$4.00 for 6 months.
U. S. and Canada, \$2.00 for 3 months. Cleveland by mail \$2.25 for 3 months.
Cleveland and Euclid by Carrier \$6.50 per year; \$3.50 for 6 months.
\$2.00 for 3 months.
Single copies 3 cents

Entered as second-class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1879.

83 No. 74 Wed., March 29, 1944

Čas za prebujenje

Čim bolj postaja jasno, da ima Sovjetska Rusija svoje lastne koncepcije za politično organizacijo vsaj dela Evrope, tembolj zmedeni in reakcionarni postajati Anglija in Amerika.

Ali si more kdo misliti, da bi zmagovita Rusija ne izživala na miren način demokratično-kapitalističnega sveta? Nobenega dvoma ni, da bo Rusija tekmovala z nami za boljši način življenja ljudskih mas v Evropi in Aziji.

Iz akcij sovjetske armade veje drzen duh mladine. Naj ta drznost Rusije izrablja armade za briljantne akcije in drzno strategijo ali naj izpreminja Sovjetsko zvezo v ogromno družino narodov, proslavljajočih s topovskimi salvami nadaljne zmage, vselej vidimo, da veje iz vsega predrzen duh mladostne objestnosti, katere nam manjka.

Naši voditelji potiskajo na stran to dejstvo ter se umikajo pred njim. Zato prožijo eno roko Stalinu, z drugo pa naglo podpro vsako glavo, s katere polzi ali je že spolzela in padla kraljevska krona.

Ako je še kdaj kaka vojna zahtevala in potrebovala odločno in revolucionarno preroditev demokracije, jo potrebuje ta. Toda naš predsednik, ki je bil leta 1940 še upanje vse Evrope, je postal v volilnem letu 1944 politično previden vrhovni poveljnik, njegov "radikalni" notranji tajnik Ickes pa je pričel z organiziranjem oljne družbe za Saudi Arabijo.

Vse to postopanje je zelo nevarno, zato je čas, da bi se zbudili in slišali, koliko je udarila ura. Nova sovjetska konfederacija bo pričela izvajati svoj vpliv v vseh bližnjevzhodnih in vzhodnih nazadnjaških državah, ki imajo kolonialni ali polkolonialni status.

S čim jih bo privabila v svoje območje? S sistemom, ki jim ponuja zaščito od strani svoje silne armade, ne da bi jim istočasno odrekala pravice do obstoja njihovih lastnih armad; z dejstvom, da je Rusija zemljepisni center Evrazije z vsemi njenimi notranjimi črtami; s pripoznavanjem absolutne enakopravnosti vseh narodov in vseh plemen; z dejstvom, da pospešuje narodne kulture ter da bodri nacionalno zavest v okviru svoje federalne sile, in s sistemom, ki žigosa imperializem ter bodri vsak nazadnjaški narod naj sam razvije in izkorišča svoje narodne prirodne vire. Vabi takega sistema se more uspešno odgovoriti samo z vitalno, svežo in življenja sposobno demokracijo, ki se loteva tudi vseh svojih problemov z energijo, inteligenco in modrostjo.

Kako bomo, na primer, mi rešili problem totalne vporabe našega delavstva in naravnih virov po tej vojni? Sovjetska unija ve, kako se je treba lotiti takega vprašanja. Ali vemo tudi mi?

Ameriško ljudstvo bo v teh volitvah izvajalo svoje državljanske pravice ter bo moralo izbirati med dvema možnima, katera bosta določili mašini strank, ki nista pokazali še najmanjšega znamenja, da se zavedata, da se dogajajo v svetu velike reči.

Kar se dogaja zdaj v svetu, je 1., da ne bo tekom prihodnjih petdeset let nobena država, če si bo le mogla pomagati, trpela kake direktne ali indirektno tuje vlade. 2. — V vseh državah se ljudske mase zavedajo revolucionarnega dejstva, da so sredstva produkcije dovoljna, da zagotovijo dostojno življenje za vse ljudi, če so ta sredstva pravilno organizirana. 3. — Demokracija, ki ne pomeni dela, sigurnosti in kruha za vsakogar, ni nobena demokracija, temveč velika iluzija ali prevara, in 4., fašizem je zadnje pribežališče onih demokracij, ki niso sposobne pravilno rešiti svojih socialnih in ekonomskih problemov.

Še ena velika in dalje trajajoča vojna, pa bo šla vsaka nespesobna demokracija k vragu. Nadaljnje dejstvo je, da se depresiji ne bo mogoče izogniti z zunanjo trgovino ali investicijami v Kitajski ali v Latinski Ameriki. Depresiji se bo mogoče izogniti samo s totalnim ameriškim načrtom za totalno vporabo delavstva, strojev in vseh pridobitvenih virov v notranjosti Zedinjenih držav v dobrobit in korist vsega ameriškega ljudstva.

Ako moremo to doseči ter ohraniti ljudsko vladno in osebno svobodo, tedaj nam ne bo treba izobraževati Evrope z našimi okupacijskimi uradi. Evropejci nas bodo sami ponesmali, kar bo pomenilo sodelovanje za vsesplošni in trajni mir.

Naša vnana politika je odvisna od naše notranje politike, prav kakor naša notranja politika vpliva na zunanjo politiko. Ako bomo izpremenili naš boj za svobodo v boj za silo in oblast, temelječ na tujih trgih, olju in investicijah kapitala, v tem slučaju bomo zajadrali naravnost v tretjo svetovno vojno.

Tega pa si menda nihče ne želi.

Kupujte vojne bonde!**BESEDA IZ NARODA**

Rev. Milan Slaje:

Trnjeva krona — pasijonske igre

"Trnjeva krona," ki so jo zadnje nedelje predstavljali igralci iz Newburga v slovenskem narodnem domu na St. Clair Ave. in ki jo bodo zopet ponovili prihodnjo nedeljo na odru v farni dvorani cerkve sv. Lovrenca, je seveda pasijonska igra. In kdo ne pozna pasijonskih iger? Kdo ne pozna pretresljive drame Kristusovega trpljenja? Saj je to največja drama, ki jo je svet kdaj videl. Ta drama Kristusovega življenja in trpljenja obravnava najplemenitejšo snov, ki si jo moremo misliti: Zveličanje človeškega rodu.

Pasijonske igre, kakršna je tudi Trnjeva krona, so se razvile iz srednjeveških cerkvenih in izven-cerkvenih iger, ki so vse brez izjeme zajemale svojo snov iz sv. Pisma ali pa življenja svetnikov. In ne samo to. Po mnenju vseh učenjakov, katoliških in nekatoliških, se je moderna drama, kakršno imamo sedaj, razvila iz srednjeveških verskih prireditev. Toliko naj bo povedano, ki ne prestopa govorico o srednjem veku kot nekakšnem — temnem veku, ki baje ni storil ničesar za napredek. Seveda nevednemu človeku je treba marsikaj oprostiti.

Znano je, da je v četrtem, petem in šestem stoletju Cerkev z vso-ostrostjo nastopala proti staro-rimskim predstavam. To pa vsled tega, ker se je rimska drama, ki je bila v začetku čisto dostojna, polagoma izprevržla v umazanost, katere ni mogoče popisati. Na rimskih odrih so se predstavljale ostudnosti, ki so se gabile tudi vsem poštenim in uvidnim pogledom. Cerkev ni mirovala prej, dokler ni uničila tega gledališča, ki je postalo resnično smrdišče.

Tako ni bilo do devetega stoletja po Kristusu nikakega pravega gledališča. Iz devetega stoletja po Kristusu pa imamo star rokopis, ki so ga našli v samostanu sv. Gala v Švici in ki dokazuje, da so se v tistem stoletju začele predstavljati v cerkvah kratke liturgične predstave, ki bi se mogle imenovati verske drame. Na velikonočno nedeljo jutraj so se pred sv. mašo podali trije duhovniki, ki so predstavljali tri Marije, k božjemu grobu. Tam jih je čakal četrti duhovnik, oblečen v angelster jih vprašal "Koga iščete v grobu, o kristjani?" Odgovore mu: "Jesua Nazareškega križanega, o nebesčan." Odgovor: "Ni Ga tukaj. Vstal je kakor je bil povedal. Pojdite in naznanite, da je vstal od mrtvih." To moremo imenovati nakrajšo obliko verske drame in iz te kratke verske drame se je v teku časa, po sodbi znanstvenikov, razvila moderna drama.

Naravno je, da Cerkev ni ostala pri tej kratki obliki. Besedilo je postajalo vedno daljše in nastopalo je vedno več oseb. Marijam in angelom so dodali apostole in učence, Pilata in velike duhovnike in tako je liturgična drama, kakor jo imenujemo, vedno bolj naraščala po obsegu in vsebini. Slične verske "predstave" v cerkvi so se vršile ne le o veliki noči, ampak tudi o božiču in mnogih drugih praznikih. Razumeti pa je treba, da Cerkev s temi predstavami ni hotela ljudi zabavati, ampak poučevati.

Polagoma pa je ta verska drama zadobila takšen obseg in obliko, da ji ni bilo več mogoče zadostiti v notranjosti cerkve. Preselila se je torej iz cerkve pred cerkev in tudi vodstvo je prešlo v roke obrtniških

zadruge, ki so bile v srednjem veku v posebno cvetočem stanju. Toda snov je bila še vedno popolnoma verske vsebine. Le dodajali so. Med tem ko so bile liturgične igre v cerkvi vedno na strogo svetopisemski podlagi, so obrtniška gledališča predstavljala tudi dogodke iz življenja svetnikov in tako imenovane moralne igre, izmed katerih je najbolj znana "Slehernik." V nekaterih deželah, kakor na Francoskem, so postavljali na mestnih glavnih trgih stalne odre; druge zopet, kakor na Angleškem, so imeli odre na vozovih, s katerimi so šli iz kraja v kraj. Največje in najdaljše predstave so bile na praznik Presv. Rešnjega Telesa.

Iz teh gledališč na vozovih in na glavnih mestnih trgih so se polagoma razvila sodobna gledališča. Vendar pa se vsa ta moderna gledališča niti od daleč ne morejo primerjati veličastnim gotskim katedralam, kjer so se v srednjem veku vprizarjale najlepše in najplemenitejše drame, kar jih je svet kdaj videl.

Ostane teh srednjeveških verskih dram so torej tudi pasijonske igre. Najbolj znane pasijonske igre so se predstavljale v Oberammergau na Bavarskem. Pričelo se je l. 1662 ter so se predstavljale vsakih deset let. Te pasijonske igre imajo za vzorec srednjeveške predstave, kjer se je vse vršilo v največjem obsegu zunaj na prostem pred cerkvijo ali pa na glavnem trgu. V oberammergauskem in drugih sličnih pasijonih nastopa na stotine oseb in vse se predstavlja na kar najbolj realističen način.

"Trnjeva krona" bi mogla razočarati one, ki pričakujejo veliko raznovrstnih prizorišč, celo armado igralcev, kakor je pač navadno v najboljšem slogu pasijonskih iger. Tega v Trnjevi kroni ni. Trnjeva krona ni toliko za telesno oko, kakor je za duhovno. Dejarje je lepo zaokroženo in stisnjeno v eno samo prizorišče — Pilatov dom. Pisatelj je v prvi vrsti hotel pokazati kaj da se je godilo v poslednjih trenutkih Gospodovih v srcih ljudi. Na oder postavi tri vrste: Odločne Njegove pristake, odločne Njegove nasprotnike in oklevajoče, ki so se še borili s samim seboj. Lepo oriše to notranjo in zunanjo borbo in dejanje se popolnoma naravno in logično razvija ter se končuje s sprejetjem ali zavrnitvijo Njegovega nauka. Ker je zunanji ustroj drame docela priprost, ima gledalec to ugodnost, da se more popolnoma uživet v dejanje in čutiti in misliti z igralci vse do konca pasijona. Ako ima gledalec molo dobre volje in izkušna igrarazumeti, bo imel od nje več umetniškega in duhovnega užitka, kakor od največje pasijonske igre.

Upam in želim, da bi bila dvorana popolnoma zasedena, ker Trnjeva krona to zasluži.

Zanimiva filmska slika

V sredo večer boste imeli priliko videti zelo lepe premikajoče ali filmske slike, ki jih bo kazal Father Andrey v šolski dvorani šole sv. Vida pod pokroviteljstvom dekleške Marijine družbe. Začetek je ob osmih in vstopnina je samo pet in dvajset centov.

Ni dolgo tega, ko smo brali v časopisju, kako je zopet blaval ognjenik Vezuv gorečo lavo in zasul že dve vasi. Tudi ameriško vojaštvo je pomagalo pri reševanju. Pri Pompejih, ki jih je lava iz ognjenika Vezuva leta 79. po Kr. popolnoma zasula, leži lava dva palca na debelo. Ako hočete videti, kako je

potres, ogenj in goreča lava stopljena kamenja uničila to starinsko mesto Pompej, potem se gotovo udeležite filmske predstave "Zadnji dnevi Pompejev." To je eden izmed najbolj zanimivih prizorov, ki ste jih sploh še kdaj videli v premikajočih slikah.

"Zadnji dnevi Pompejev" je povest, ki je stara že dva tisoč let, toda pisana je bila ravno za to uro. Povest opisuje, kako se človek vedno povzpneja do boljših stvari. Slika nam kaže čudež, ko je Zveličar ozdravil otroka. Kristovo sodbo pred Pilatom in Pilatove občutke po sodbi. V tej sliki je tudi predstavljen križev pot in trije križi na Kalvariji.

Kdor želi videti to filmsko predstavo, v kateri nastopajo najslavnejši ameriški filmski igralci in ki je stala \$1,250,000 predno je bila končana, naj torej ne zamudi te slikovne predstave "Zadnji dnevi Pompejev" v sredo večer, 29. marca, ob osmih zvečer. B...

V pomoč stari domovini

Dan za dnem vidimo razna vabila na vsakovrstne prireditve in narod se jih udeležuje enih bolj drugih manj. Danes, ko smo vsi tako čez glavo zaposleni, so tudi povečini prireditve bolj slabo obiskane in skoro povsod je videti ene in iste naše rojake. V splošnem je zanimanje še precej povoljno.

Posebno pa je zaželeno, da bi se naš slovenski narod udeleževal prireditev, ki so izključno v dobrodelne namene, posebno v teh resnih časih. Ena takih prireditev bo na cvetno nedeljo, 2. aprila ob pol štirih popoldne v Slovenskem narodnem domu na St. Clair Ave. Kakor vam je gotovo že znano iz prejšnjih dopisov, se bo vršila ta prireditev pod pokroviteljstvom Lokalnega odbora št. 2 JPO-SS.

Pričetek bo ob pol štirih; najprej primeren nagovor, potem igra "Roksi," o kateri so se izrazili taki, ki so jo videli, da je res primerna; poleg tega bo tudi nekaj petja in končno pa bo nastopil slovenski čarovnik mlajše generacije, Bernard Semec, ki nas bo gotovo zabaval s svojo umetnostjo. Plesa ob tej priliki ne bo, ker se to ne spodobi ob spominu tako žalostne obletnice, kot se je bomo spominjali v nedeljo — tretje obletnice vpadu sovražnika v našo mirno staro domovino.

Vstopnice so bile poslana naša lokalna društva, katera so se prav častno odzvala in skoro vsa, z malo izjemo, pokupila vse poslanske vstopnice. Kdor ni mogoče kupil vstopnice na seji svojega društva, jo lahko dobi pri zastopnikih ali odbornikih našega Lokalnega odbora št. 2, ali pa tudi pri blagajni na dan predstave. Le pridite, kajti prostora bo dovolj za vse. Najsrčnejša želja našega Lokalnega odbora, kakor tudi zastopnikov in zastopnic je, da bi bila dvorana res enkrat napolnjena do zadnjega kotička.

Po končanem programu, pa se bomo podali v prizidek, kjer bo poskrbljeno z raznimi okrepčili in kjer se bomo lahko domače zabavali v družbi prijateljev. Vsem vam je pa tudi že gotovo znano, v kako človekoljuben namen deluje ta pomožna akcija. Ves čisti preostanek naših prireditev gre za pomoč po vojni prizadetim našim rojakom onstran morja. Vsak, ki bo kupil vstopnico k nedeljski prireditvi, bo s tem doprinesel vsaj majhen dar oziroma delež dobri stvari.

Podpirajmo delovanje te dobrodelne akcije in udeležujemo se prireditvi vsi brez izjeme. Poskrbimo danes, da bomo pripravljeni, ko bo čas za pošiljanje pomoči v staro domovino, saj zase bomo imeli še potem dovolj prilike, da bomo opomogli našim društvenim bla-

gajnam. Danes naj nam bodo pred očmi naši trpini tam doma, ki nas prosijo pomoči, kajti sami si ne morejo pomagati in če jim mi ne bomo nudili pomoči, jo od drugod tudi ne bodo dobili.

"Mal položil dar domu na oltar..." in narod ti bo zato nekoč hvaležen. Premnogokrat se radi pobahamo, koliko stotisoč nas je Slovencev v Zed. državi, seveda to največkrat povejmo samo tedaj, kadar bi se radi pokazali velike po številu. Kako lepo bi bilo, če bi se enkrat pobahali s takim številom in tudi po srečanju pokazali, da smo Slovenci in da se zavedamo, da nas je rodila slovenska mati in da imamo srce in usmiljenje tudi za svojega trpečega brata in sestro v potrebi. Če bi se tega zavedali vsi Slovenci in Slovenke in to dokazali vsak le z enim dolarjem, pa bi danes imeli precej več in prav lepo in večjo vsoto zbrano kot jo pa imamo.

Bratje in sestre; to bi bil najlepši dokaz naše veličine in po tem bi nas poznali in sodili tudi drugi narodi, pri katerih bi si v resnici pridobili pravo občudovanje in spoštovanje. Pridite v nedeljo popoldne v Slovenski narodni dom na St. Clair Ave. ter s tem pokažimo, da se po naših žilah še vedno pretaka slovenska kri in da — kri ni voda. Vabi,

Odbor

St. Clair Rifle and Hunting Club

Cleveland, Ohio. — Pozor člani St. Clair Rifle and Hunting Cluba! Prihodnja mesečna seja našega kluba se bo vršila v nedeljo, dne 2. aprila 1944 ob enajstih popoldne in sicer na naši farmi. Ob tej priliki bomo tudi imeli svojo letno in brezplačno zabavo za člane in njih družine. Tudi preskusili bomo naše ognjišče, da se bo vedelo, če je tako dostopno za prašička kot je za janca ali kokoške. Seveda, glave ne bomo pekli ker bo v krvavica, katere bomo tudi prislonili k ognjišču, da bomo lahko pričakali ta glavno stvar. Brez mokrote tudi ne bo. Potem, ko bo naše članstvo v pravilnem razporejenju, se bo pa določilo, kje naj se orje in seje, da bo v jeseni kaj pridelkov in da bo divjačina tudi imela kaj za pod zobe. In drevje, to je treba obrezati, je že skrajni čas. Zato prinesite s seboj tozadevno orodje, da se boste malo poigrali in pridobili boljši apetit. Ko smo že pri orodju, ne pozabite prinesiti s seboj krožnike, vilice in nože, če ne, boste jedli iz klobukov.

Za glavne kuhinje bo spodaj podpisani, to se pravi, on bo nadziral, ampak drva boste nosili drugi; zato pa pridite zgodaj, da boste stvari pečene ob času in tako kakor se spodobi. Kar se tiče prevoznice se po-ključite med seboj in uredite tako, da ne bo šlo preveč gazolila. Vlada dovoljuje zmerno rabo v tak namen.

Ta stvar se bo vršila ob vsakem vremenu; če ne bomo mogli z avtomobili do kolibe, jih bomo parkirali drugje, kar pa najbrže ne bo treba. Torej, na svidenje!

Leopold Kushlan, član

Drugo največje mesto na svetu

Po ljudskem štetju leta 1940 je Tokio, prestolnica Japonske države, imelo sedem milijonov prebivalcev. S tem je postala japonska prestolnica drugo največje mesto sveta. Samo New

York je še za nekaj sedmimi milijoni ljudi, je bilo 3,600,000 možk in 400,000 žensk. Tujec, ki je danes v Tokiju nekaj dni, Samostojno gospodinjstvo, krat vodilo v Tokiju je družin s povprečnim štirih oseb.

Stari Susman je bil duša, v dolgem življenju garan in izvlečen, kot je v mali bajti je svojo ženo in par kraljevih hodil poleti na žernad, dihal se je pahal na vaških in slavonkih nosil domov svetle spomladi, da je bilo za silo.

Imel pa je zelo aktivo, majhno in subtilno, do ko sam poper. Sosedi je bale; prav za prav je ampak njenega jezika kle. Zgledavale so se, kako postopa s svojimi, ki da je pri nji preveč. Govorile so celo, bil nekoč tako razkaz, je z verigo privezala, jaslim. Kaj jaz vem, res. Morda je bilo to, jedanje jezičnih sosed.

Nekega deževnega prišel k nam v vas. Prilika itak ni bilo za ga kot za vasovanje, je gospodarjem krvavo, ker niso mogli do dela, hlapi se pa niso hudo, takim vremenom, kolikor.

Za mizo sta sedela in naš oče in se pogovarjalo. Jaz sem pa sedel na peči in skrbno vlekel njun pogovor, da bi kaj slišal. Za me mi pogovor kov ni nič kaj dopadajo, se je vse preveč okrog, ki me niso prav nič. Kaj je mene brigalo, na trami, pa koliko vrgla ta senožet in kaj si vka ali plavka obravna, niso frontki manjši, bosta Prus in Francoski udarila.

Meni se je hotelo, tejših razgovorov, zalegli pri cenjenih, cih za pečko. Zastonj, kdaj bosta stopila v sraga stališča in povturo iz svojih mladosti, gotovo našla veliko spomni, v moji bujni domišljiji bilo le nič, sem vprašal novega očeta naravnost ovinkov:

"Oče Susmanov ali kdaj strašilo?"

Obrnejo se proti meni se dobrohotno nasmeje, vržejo črk iz desne strani, levo, krepko pljunemo kot, pa odgovorijo:

"Če me je kdaj strašilo? Japček, ti bomo dal, ki se ti ne zdi in danes pretrese, če se na to. Veš, v mladosti bil korenjak, kar laha Grmek, tukajje."

"Aha, plenkača ti je roki za igračo," pokaže oče.

"Ne samo plenkača, lahko vihtel z eno roko sem smel skoro nobeno prijeti v roko malo, da se mi ne bi združilo. Najbolj močan je bil Stine, ki je lahko prijel mi rokami za kladivo, voz, naložen s kladivom. Za njih sem bil jaz. Ali ne, Grmek?" "Saj sem rekel, da je kej," mu sekundirajo, ki niso hoteli reči naravnost tako ne tako. V meni raslo spoštovanje in nje do starega Susmana bil zdaj že precej sosed, veržen, pa ki je bil tak junak, kot sam pravi. Bom jutri govoril

UPORNICE

ROMAN

1146 E. 61st St.
HE 2730.

Postarna žena je skrajno napeto poslušala. Trepetaje in s široko razprtimi očmi je motrila Lizo, ki je vrgla s sebe ogrinjalo in s hlastnimi, pretiranimi kretnjami strgala klobuk z mokrih, od vetra razmršenih las. "Ne, dete moje," je izjavila v naraščajoči bojazni, "tako bi ne bila smela storiti ... to je preveč nenadoma, preveč nepremišljeno! Prenaglila si se, prestrašna si bila! S potrpljenjem bi bila svojega očeta sčasoma pregovorila."

Liza se je sesedla za mizo in skrla svoj pravolas, zali obraz v dlani. "Tudi jaz sem dolgo upala," je vzklíknila bolestno. "Oče in jaz sva bila vendar zmeraj najboljša prijatelja ... Bil je tako ponosen, da sem imela toliko razumevanja za njegov poklic, da sem se bila toliko naučila od njega!

823 E. 222nd St. in 26594 Lake Shore Blvd.

82 BLOUSES, rayon crepes, spun - rayons; originally \$3 to 4.50... **1.99** to 2

100 BLOUSES, rayon crepes, satins, metallics; orig. 7.95 to \$15... 4

38 DRESSES, rayon gabardine, rayon-and-wool jersey, pastel colors; originally 7.95 to \$15 5

164 COATS, cotton gabardine raincoats, 12 to 20; orig. 7.95 5

291 SKIRTS, wool, wool-and-rayon, plaids, plain colors, sizes 24 to 28; originally 4.50 to 5.95 2

247 SKIRTS, plaids and plain colors; originally 6.50 to 7.95 3

158 SWEATERS, pastel and bright tones; orig. 2.25 to 3.50... **1.49** to 1